

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 1T/16/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119010614
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Eliaš
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:2119010614.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michalom Eliašom a prísediacimi Daniely Marešovej a Ing. Heleny Hukelovej, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému W. B., nar. XX.XX.XXXX v Trnave, trvale bytom NA., pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12. novembra 2020 takto

rozhodol:

Obžalovaný
W. B., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom I. XXX/XX, Y., t.č. ÚVTOS a ÚVV Ilava

sa uznáva za vinného, že

v presne nezistenom čase v období minimálne odo dňa 30.11.2015 do dňa 26.02.2016 v priestoroch oddielu so zmierneným režimom výkonu väzby v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov hrozil Y. W., že mu fyzicky ublíži, ak nebude v trestnom konaní vedenom na Odbore kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Trnave pod ČVS:ORP-1716/1-VYS-TT-2015, v ktorom boli obaja trestne stíhaní ako spoluobvinení pre skutok založený na tom, že spoločne zadovážovali a následne aj dňa 26.11.2015 prechovávali v motorovom vozidle omamné a psychotropné látky, vypovedať tak, že všetky zaistené omamné a psychotropné látky patrili Y. W. s tým, že W. B. s nimi nemal nič spoločné, pričom mu následne aj odovzdal list, na ktorom bolo napísané, ako má vypovedať pred vyšetrovateľom PZ v uvedenej trestnej veci, pričom podľa obsahu tohto listu obžalovaný nemal mať vedomosť o tom, že vo vozidle sú prevážané omamné a psychotropné látky, a následne po tom, ako Y. W. v mesiaci január 2016 nevypovedal pred vyšetrovateľom PZ podľa takto nachystanej výpovede, ponúkal v bližšie nezistenom čase L. Z. a ďalším doposiaľ nestotožneným osobám umiestneným vo väzbe v ÚVTOS s ÚVV Leopoldov nákupy v hodnote najmenej 50,- eur za účelom, aby fyzicky ublížili Y. W.,

teda
v trestnom konaní použil hrozbu násillia, aby pôsobil na stranu trestného konania čím spáchal

zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona s prihladnutím na § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraduje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa ruší vo vzťahu k obžalovanému W. B. výrok o treste rozsudku T. súdu Trnava, sp. zn. 7T/48/2016 zo dňa 22.01.2018, v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava sp. zn. 5To/34/2018, zo dňa 07.06.2018, právoplatným dňa 07.06.2018, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov 4 (štyri) mesiace, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní po oznámení prejednávanej veci, po vyhlásení obžalovaného W. B., ktorý vyhlásil, že je nevinný, vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom poškodeného Y. W. ako aj čítaním jeho výpovede z prípravného konania, svedka L. Z. ako aj čítaním jeho výpovede z prípravného konania, svedka W. T., čítaním výpovedí svedkov L. N., B. I., W. Z. z prípravného konania, čítaním znaleckých posudkov W. F. I., oboznámením sa s relevantnými listinnými dôkazmi zabezpečenými v rámci prípravného konania, ako aj pripojeného spisu Okresného súdu Trnava sp. zn. 7T/48/2016. Na základe takto vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní súd zistil a ustálil skutkový a právny stav tak, ako je uvedený v skutkovej a právnej vete výrokovej časti tohto rozsudku.

Ku skutku:

Obžalovaný W. B. na hlavnom pojednávaní uviedol, že je nevinný, že je to celé vymyslené. Nikomu neponúkal žiadne peniaze, nijako sa nevyhráždal Y. W.. Nikdy mu ani nenapadlo dať mu nejaký papier, kde by malo byť napísané ako má vypovedať pred vyšetrovateľom. Z jeho pohľadu to bol jeho premyslený ťah ako ho dostať z oddielu, len aby ho dostal z oddielu na kolúznu väzbu, aby ho tam nemusel dennodenne stretávať pretože ho na základe jeho výpovede dali do väzby. On asi čakal, že ho pustia z CPZ domov a on pôjde do basy. Urobil to preto, pretože ho každé ráno, každé poobedie stretával na oddieli. Zastavili ich policajti a on sa snažil na neho hodiť drogy, ktoré boli v aute, ktoré si viezol poškodený v aute. Bola to marihuana. Snažil sa na neho previesť trestnú zodpovednosť že to bolo obžalovaného, pretože poškodený bol šofér. Išiel do väzby ja aj poškodený hneď po zadržaní. Odsúdili ho. Teraz sedí ten trest sp. zn. 7T/48/2016 dostal 5 rokov a 4 mesiace. O liste nevie nič, nevie kto ho písal, nevie kto mal záujem, aby Y. W. zmenil svoju výpoveď v ich trestnom konaní okrem nich dvoch tam nikto iný stíhaný nebol. Tento prípad sa udial v leopoldovskej väzbe. Pred zadržaním rekreačne užíval marihuanu. Nie je pravda, že ponúkal spoluobvineným v ÚVV Leopoldov, aby fyzicky ublížili W.. Bol odsúdený iba na základe výpovede Y. W.. Nemal v pláne meniť výpoveď Y. W., pretože jeho výpoveď bola samé klamstvo, čakal že na súde to dokážeme, a že W. postavil svoju výpoveď na klamstvách, ale nakoniec ho odsúdili. Na oddiele sa s poškodeným rozprávali, aj mu požičal všelijaké veci. Myslel si, že on si uvedomí že ublížil človeku, ktorému nemal a že možno začne hovoriť pravdu.

Svedok poškodený Y. W. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného pozná pár rokov, asi 4 roky. Zoznámili sa cez kamaráta B.. Vypovedal vo veci trikrát, vypovedal vo výkone trestu. A keď ho pustili, tak to bola taká bublina spravená na obžalovaného, bolo to všetko na neho nahraté, niekto sa mu chcel pomstiť a spravili to cez neho, asi im to nevyšlo. Bol zavádzaný spoluväzňami a jeho okolím. Dostal list, aj si ho čítal, týkalo sa to tejto veci. Dal mu ho obžalovaný a nepamätá si, čo mu povedal k tomu. Nepamätá si, čoho sa týkal ten list, list odovzdal. Bol písaný rukou, nevie koho to bolo písmo. V minulosti bol stíhaný za drogovú trestnú činnosť, bol odsúdený. Mal spolupáchateľa - obžalovaného. V tej veci vypovedal. To, ako v tej veci vypovedal, bola pravda. Išlo vtedy o trávu. Nikto sa mu nevyhráždal. Nemá vedomosť, že by mal byť terčom útoku počas pobytu vo väzení. S obžalovaným sa stretával vo väzbe, boli to stretávania každodenné. Nikto sa mu nevyhráždal, ani mu nikto nehovoril, ako vypovedať.

Čítala sa výpoveď svedka poškodeného Y. W. z prípravného konania zo dňa 04.04.2018 z č.l. 48-53, nakoľko sa odstraňovali rozpory s výpoveďou z hlavného pojednávania, kde poškodený uvádzal, že obžalovaný sa mu vyhráždal v súvislosti s ich spoločnou trestnou vecou, pričom sa mu vyhráždal priamo, alebo cez druhých väzňov, tým že mu fyzicky ublíži. Väzňom sľuboval 50 euróvé nákupy. O tomto vedel od Z.. Obžalovaný mu dal list, ako má vypovedať, predtým mu sľuboval rôzne veci, že mu dá na slobode 10 000 Eur a nejaké auto, ale to odmietol. Keď to odmietol, tak sa vyhráždal, že ho zabije. V danej veci už vypovedal, priznal sa a vypovedal aj na obžalovaného. V liste, ktorý mu dal obžalovaný, bolo ako

má vypovedať a neusvedčovať obžalovaného, že on o ničom nevedel. Mal strach, že tieto vyhrážky obžalovaný aj naplní.

Svedok poškodený k prečítanej výpovedi uviedol, že keď sa dostal z basy von, zistil, že to bolo všetko hrané, aby sa pomstili obžalovanému. Výpoveď nie je pravdivá, všetko to bolo inak. Nevie presne, ako to už bolo, len vie, že tí ľudia, ktorí to všetko zinscenovali, boli s nimi vo väzbe. Boli to väzni. V tom liste od obžalovaného bolo niečo, že sa nezhodli a od neho dostal vo väzbe iba jeden tento list. Nútili ho vypovedať pod hrozbou peňažného trestu. Povedal, že nechce vypovedať. Robili si svoje otázky, svoje odpovede, aby všetko sedelo. Vie, že na výsluchu boli dvaja vyšetrovatelia. Zápisnicu o výsluchu podpísal.

Zároveň obhajca na hlavnom pojednávaní namietal zákonnosť výpovede svedka poškodeného Y. W. z prípravného konania zo dňa 04.04.2018 z č.l. 48-53, nakoľko bola vykonaná pod hrozbou poriadkovej pokuty, pretože poškodený najskôr odmietal vypovedať a vypovedal až po tejto potenciálnej peňažnej sankcii.

Podľa ustálenej praxe súdov a podľa teórie trestného práva je v konaní pred súdmi dokazovanie výpoveďou svedka založené na všeobecnej povinnosti svedčiť, ktorú možno aj vynucovať podľa ustanovení Trestného poriadku, nemožno opomenúť, že právo svedka odoprieť výpoveď, za podmienok určených zákonom, je dôsledkom ústavnej ochrany proti sebaobviňovaniu uvedenej v článku 37 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd. V právnom štáte by táto zásada mala mať prednosť pred dosiahnutím účelu trestného konania, a to aj vtedy, ak by mala viesť k dôkaznej núdzi. Ide totiž o úplne subjektívne - Ústavou zaručené právo svedka, ktorý po poučení podľa § 130 ods. 2 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) sám zvaží a rozhodne, či svoje právo využije alebo nie, opierajúc sa o okolnosti, ktoré sám vníma a cíti. V uvedenom smere nemôže a nesmie byť potenciálne ohrozený svedok vo svojom rozhodovaní obmedzovaný, či dokonca nútený vypovedať. V prípadoch, v ktorých sa svedok rozhodol využiť svoje právo odoprieť výpoveď pre nebezpečenstvo trestného stíhania podľa § 130 ods. 2 Tr. por., ide o veľmi citlivú problematiku, najmä ak Trestný poriadok zveruje orgánom činným v trestnom konaní a súdom právo rozhodnúť o dôvodnosti odopretia výpovede. Orgán činný v trestnom konaní alebo súd, ak má ísť o skutočný rozhodovací proces, musia mať k dispozícii aspoň v nevyhnutnej miere dostatočné informácie o dôvodnosti odopretia výpovede. U svedka, ktorý chce využiť toto svoje právo, to však na druhej strane môže viesť k nebezpečenstvu porušenia jeho práv na ochranu pred privodením si nebezpečenstva trestného stíhania, berúc tiež do úvahy, že zneužitie takého práva svedkom bude vždy prítomné. Právo odoprieť výpoveď podľa § 130 ods. 2 Tr. por. sa však nemôže vzťahovať na výpoveď ako celok, nemôže byť absolútne (na rozdiel od práva odoprieť výpoveď podľa § 130 ods. 1 Tr. por.), najmä z dôvodov poskytnúť orgánom činným v trestnom konaní a súdom možnosť získať dostatočne potrebné podklady k zisteniu, či je hrozba nebezpečenstva trestného stíhania svedka reálna, alebo nie. Podľa § 132 ods. 1 a 2 Tr. por. na začiatku výsluchu sa treba svedka opýtať na jeho pomer k prerokovávanej veci, ako aj k stranám a podľa potreby aj na iné okolnosti potrebné na zistenie jeho nezaujatosti a hodnovernosti. Svedkovi sa musí dať možnosť, aby súvisle vypovedal všetko, čo sám o veci vie, a odkiaľ sa dozvedel ním uvádzané skutočnosti. Svedka možno vypočúvať len do miery nevyhnutnej pre trestné konanie. Môžu sa mu klásť otázky na doplnenie výpovede alebo na objasnenie neúplností, nejasností alebo rozporov. Otázky sa musia klásť ohľaduplne a zrozumiteľne. Svedkovi sa nesmú klásť otázky, v ktorých je obsiahnuté, ako na otázku odpovedať, otázky klamlivé ani otázky, ktoré by obsahovali skutočnosti, ktoré sa majú zistiť až z jeho výpovede. Otázky nesmú neodôvodnene zasahovať do súkromia vypočúvaného s výnimkou zisťovania pohnútky obvineného, obzvlášť, ak ide o svedka chorého alebo svedka poškodeného trestným činom proti ľudskej dôstojnosti. Tento zákonný postup dáva dostatočný rámec a prostriedky (najmä u svedka, ktorý komunikáciu a priori neodmieta) aj na to, aby orgán činný v trestnom konaní alebo súd zistil dostatočné podklady pre svoje rozhodnutie o odôvodnenosti odopretia výpovede pre hrozbu nebezpečenstva trestného stíhania svedkovi alebo jemu blízkym osobám a svedkovi zároveň ponechal dostatočný priestor, aby vynechal to, čo považuje pre seba alebo blízke osoby za nebezpečné. Odôvodnenie práva odoprieť vypovedať z dôvodu nebezpečenstva trestného stíhania je však výlučne na svedkovi samotnom a nemožno ho viesť, či dokonca nútiť k svedeckej výpovedi alebo dokonca k ohrozeniu svojho ústavného práva neprivodiť si nebezpečenstvo trestného stíhania vlastnou výpoveďou. (viď napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Tošs 9/2008 zo dňa 21.02.2008)

Poškodený pri svojej výpovedi z prípravného konania zo dňa 04.04.2018 sice uviedol, že odmieta vypovedať, nakoľko by si mohol privodiť trestné stíhanie, na toto svoje rozhodnutie žiadnym spôsobom nezdôvodnil, len stroho konštatoval, pričom podľa názoru prvostupňového súdu bol správny a zákonný postup zo strany OČTK, keď bol poškodený poučený, že keď odoprie vypovedať, resp. patrične nezdôvodni svoje prvé vyjadrenie, bude to považované za bezdôvodné odopretie výpovede a môže mu byť uložená aj poriadková pokuta. Po tomto postupe zo strany OČTK poškodený začal sám spontánne vypovedať a preto súd jeho výpoveď z prípravného konania považuje za zákonnú a použiteľnú v prejednávanej trestnej veci.

Svedok L. Z. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného nepozná, v živote ho nevidel. Poškodeného Y. W. nepozná. Vo výkone trestu je od 05.12.2018. Asi v roku 2015 alebo 2016 sa nachádzal aj v ÚVV Leopoldov. Bol aj vo väzbe aj vo výkone trestu. Nemá vedomosť o žiadnom liste, ktorý by nejaký obvinený adresoval inému obvinenému v ÚVV Leopoldov. Neponúkal mu nikto počas výkonu väzby žiadne nákupy, dary či iné veci, aby vystupoval vo vzťahu k niekomu inému.

Čítala sa výpoveď svedka poškodeného L. Z. z prípravného konania zo dňa 14.02.2018 z č.l. 77-78, nakoľko sa odstraňovali rozpory s výpoveďou z hlavného pojednávania, kde uviedol, že pozná aj obžalovaného, aj poškodeného, pričom mu obžalovaný kázal aby poškodenému nejakou ublížil, že on mu nemôže dať facku. Zato mu sľúbil nákup, že mu kúpi tabak alebo kávu. O týchto nákupoch vedel celý oddiel, dokoca niektorí aj zobrali od obžalovaného nákup, avšak poškodenému nespravili nič, robili si potom z obžalovaného srandu.

Svedok k prečítanej výpovedi uviedol, že túto výpoveď počuje prvýkrát, túto výpoveď podpísal a to bolo všetko. Nie je to pravda. Vypočúvali ho v Leopoldove a raz bol v Trnave na polícii. Prítomný pri výsluchu na polícii bol obhajca obžalovaného.

Svedok W. T. na hlavnom pojednávaní nič podstatné uviedol, len že obžalovaného pozná z väzby od roku 2016. Väzbu vykonával v ÚVV Leopoldov. Stretával aj poškodeného, bol s ním na cele. Vie o tom len to, že obžalovaný a poškodený mali nejaké nezhody medzi sebou, prišli spolu do výkonu väzby a mali spoločný trestný čin.

So súhlasom obžalovaného ako aj prokurátora sa prečítala výpoveď svedka B. I. na č.l. 101-102 zo dňa 09.02.2018, z ktorej nevyplýva, nič podstatné.

So súhlasom obžalovaného ako aj prokurátora sa prečítala výpoveď svedka W. Z. na č.l. 106 - 108 zo dňa 29.05.2018, z ktorej nevyplýva, nič podstatné.

Čítala sa výpoveď svedka L. N. zo dňa 23.11.2017 č.l. 91-94 z prípravného konania, nakoľko niekoľkokrát opakovane si na adrese trvalého pobytu nepreberal predvolanie na hlavné pojednávanie, minulo sa účinkom aj doručovanie cestou polície, ako aj samotné predvádzanie. Vo svojej výpovedi uviedol, že spolu s poškodeným bol na jednej cele, pozná aj obžalovaného. M. si ako obžalovaný tlačil na poškodeného, aby zobral ich spoločnú vec na seba. Poškodený sa bál obžalovaného, snažil sa nestretávať s ním. Vedel o tom, že obžalovaný dal list poškodenému, ako má vypovedať pred vyšetrovateľom, alebo na súde. Nevidel odovzdanie listu, ale ten list videl osobne, pričom písmo na 100% nebolo poškodeného. Poškodený sľúbil obžalovanému, že bude vypovedať podľa toho listu, ale neurobil tak a list odovzdal PBS v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov.

So súhlasom obžalovaného a prokurátora sa čítal znalecký posudok W.. F. I. č. 26/2016 z č.l. 116-139, z ktorého vyplýva, že pisateľom predloženého listu písaného rukou nie je obžalovaný.

Súd sa ďalej na hlavnom pojednávaní oboznámil s nasledovnými listinnými dôkazmi:

- zápisnica o vydaní veci na č.l. 139 zo dňa 16.5.2016
- list bez udania dátumu na č.l. 140 - 141, z ktorého vyplýva akým spôsobom mal poškodený vypovedať vo veci OS Trnava sp.zn. 7T/48/2016, tak aby neusvedčoval obžalovaného

- hodnotenie ÚVTOS Leopoldov k Y. W. č.l. 158-160 zo dňa 15.5.2018, z ktorého vyplýva, že poškodený počas väzby v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov bolo na požadovanej úrovni, bol 2x disciplinárne odmenený, potrestaný nebol.
- uznesenie o vznesení obvinenia na č.l. 169-174 zo dňa 27.11.2015
- pripojený spis OS Trnava sp. zn. 7T/48/2016, z neho najmä rozsudok OS Trnava sp.zn. 7T/48/2016
- aktuálny odpis registra trestov
- výpis z lustrácie priestupkov
- výpis z lustrácie CDB databázy súdov SR

Podľa § 272 ods. 3 Tr. por. súd odmietol vykonať dokazovanie oboznamovaním sa so zápisnicou o výsluchu Y. W. č.l. 175-180, zápisnicou o výsluchu Y. W. 181 - 186, zápisnicou o HP na č.l. 192 - 197, uznesením o zmene dôvodov väzby na č.l. 216 - 223, uznesením o zamietnutí sťažnosti na č.l. 224 - 226, záznamom o šetrení na č.l. 244 - 247, záznamom o šetrení na č.l. 260 - 262, navrhnutými zo strany OP na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.6.2020 z dôvodu, že tieto návrhy sú nepodstatné pre rozhodovanie v tejto trestnej veci a bolo by to nehospodárne, neúčelne a nič nepreukazujúce.

Výrok o vine :

V súlade s ust. § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k jednoznačnému záveru, že obžalovaný W. B. sa dopustil zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona. Pokiaľ ide o formu zavinenia obžalovaného, súd je toho názoru, že obžalovaný konal v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, nakoľko v trestnom konaní použil hrozbu násillia, aby pôsobil na stranu trestného konania - poškodeného. Svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty týchto trestného činu. Vykonaným dokazovaním bola vina obžalovaného v plnom rozsahu preukázaná.

Na hlavnom pojednávaní nebola produkovaná žiadna taká presvedčivá skutočnosť, ktorá by dôvodnosť trestnoprávnej zodpovednosti u obžalovaného spochybňovala, v tomto kontexte prioritne treba poukázať usvedčujúcu výpoveď poškodeného Y. W. na hlavnom pojednávaní v spojení s jeho výpoveďou z prípravného konania, ktorá bola v rámci dokazovania oboznamovaná na hlavnom pojednávaní, kde potvrdil odovzdanie listu s nachystanou výpoveďou práve zo strany obžalovaného, pri výpovedi v prípravnom konaní za prítomnosti obhajcu jasne popísal konanie a hrozby zo strany obžalovaného a hoci na hlavnom pojednávaní zrejme zo strachu vypovedal vyhýbavo, po odstraňovaní rozporov vo výpovediach je celkom zřejmé, že pravdivo popísal konanie obžalovaného práve v prípravnom konaní. Čo sa týka usvedčujúcej výpovede z prípravného konania, túto súd považuje za zákonnú a použiteľnú pre trestné konanie, a súd sa nestotožnil s námietkami zo strany obhajoby, kde svoje dôvody súd už vysvetlil vyššie. Táto usvedčujúca výpoveď poškodeného je podporená samotným listom, ktorý obžalovaný odovzdal poškodenému, a s obsahu ktorého jednoznačne vyplýva, pripravená výpoveď pre poškodeného v ich spoločnej trestnej veci, pričom je irelevantné či predmetný list nenapísal vlastnou obžalovaný, pričom s najväčšou pravdepodobnosťou, na napísanie tohto listu požiadal niektorého zo spoluväzňov na danom oddiele v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov. Tvrdenia poškodeného korešpondujú aj s výpoveďami svedkov L. Z., W. T. a L. N. predovšetkým z prípravného konania, kde u svedka Z. súd považoval za pravdivú práve tú, s prihliadnutím na ostatné usvedčujúce dôkazy, zároveň jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní súd vyhodnotil predovšetkým ako snahu o vyvinenie obžalovaného, kde jednoznačne klamal, že nepoznal ani poškodeného ani obžalovaného, kde uvádzal, že výpoveď z prípravného konania podpísal, ale nie je jeho, počul ju prvý krát na hlavnom pojednávaní.

K samotnej motivácii zo strany obžalovaného súd uvádza, že táto vyplýva už len zo samotnej výpovede obžalovaného na hlavnom pojednávaní, kde uvádzal, že bol odsúdený iba na základe výpovede Y. W.. Nemal v pláne meniť výpoveď Y. W., pretože jeho výpoveď bola samé klamstvo, čakal že na súde to dokážeme, a že W. postavil svoju výpoveď na klamstvách, ale nakoniec ho odsúdili. Na oddiele sa s poškodeným rozprávali, aj mu požičal všelikaké veci. Myslel si, že on si uvedomí že ublížil človeku, ktorému nemal a že možno začne hovoriť pravdu.

Zároveň z priebehu konania v dotknutej drogovej trestnej veci, kde sa poškodený Y. W. od počiatku priznával k spáchaniu daného trestného činu a usvedčoval pritom obžalovaného, ktorý svoju vinu popieral, obaja boli stíhaní väzobne. Z ďalšej chronológie spisu OS Trnava sp. zn. 7T/48/2016 je zjavné, že po tomto konaní obžalovaného už poškodený zo strachu z obžalovaného vypovedať odmietol, pričom aj na hlavnom pojednávaní bola len čítaná jeho výpoveď z prípravného konania. V ďalšom priebehu konania boli obaja právoplatne uznaní za vinných (u Y. W. rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 7T/48/2016 - 561 zo dňa 13.03.2017, právoplatným dňa 29.03.2017, a u W. B. rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 7T 48/2016 - 786 zo dňa 22.01.2018, právoplatným dňa 07.06.2018). Zo skutkových zistení súdu na str. 19 predmetného rozsudku je zrejmé, že dôvod odmietnutia výpovede poškodeného Y. W. na hlavnom pojednávaní identifikoval v strachu pred spoluobžalovaným B..

Za danej situácie nemožno u poškodeného Y. W. vzhliadať motív, pre ktorý by mal poškodený Y. W. nepravdivo vypovedať v neprospech obžalovaného B. a zabezpečovať si falošné listinné dôkazy proti inej osobe, pričom by z takéhoto konania nemal žiadny osoh. Naopak, je to obžalovaný, kto mal dôvod konať tak ako mu je kladené za vinu. Navyše aj zo samotného textu zaisteného listu je evidentné, že myšlienkový pôvodca textu bol oboznámený s predmetným skutkom a dôkaznou situáciou a obžalovaný bol v skutočnosti jedinou osobou, ktorá mala záujem na jeho obsahu. Jedná sa pritom o osobu, ktorá podľa registra trestov už v minulosti páchala okrem drogovej trestnej činnosti aj trestnú činnosť násilného charakteru, a to aj s osobitným motívom (z pomsty), zatiaľ čo poškodený (odhliadnuc od odsúdenia v priamo súvisiacej drogovej veci) je osobou, ktorá má 2 záznamy pre majetkovú, a teda druhovo odlišnú trestnú činnosť.

Po zhodnotení vyššie uvedených dôkazov a to jednotlivo ako i vo vzájomných súvislostiach umožnili súdu vysloviť spoľahlivý záver, že skutok opísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku sa stal a že ho spáchal ako trestne zodpovedný páchatel' - obžalovaný W. B..

Výrok o treste :

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Trestného zákona, v zmysle ktorých trest má jednak zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň má vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov.

Obžalovaný W. B. nie je z miesta bydliska bližšie hodnotený, v priestupkovom registri nemá záznamy za priestupky. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ päťkrát súdne trestaný, predovšetkým za drogovú trestnú činnosť a aj trestnú činnosť násilného charakteru. Pre toto konanie je najpodstatnejšie odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 7T 48/2016 - 786 zo dňa 22.01.2018, v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava zo dňa 07.06.2018, sp. zn. 5To/34/2018, pretože sa jedná o zbiehajúcu trestnú činnosť obžalovaného, kde prichádza do úvahy ukladanie súhrnného trestu, nakoľko skutok spáchaný v predmetnej drogovej veci bol dňa 26.11.2015 a v prejednávanej veci odo dňa 30.11.2015 do 26.02.2016. Na súdoch SR sa voči obžalovanému nevedú ďalšie trestné konania.

Pri úvahe o druhu trestu a jeho výmere súd následne vychádzal najmä zo všeobecných zásad uvedených v § 34 ods. 4 Trestného zákona a z účelu trestu podľa § 34 ods.1 Trestného zákona, pričom po zohľadnení závažnosti činu pre spoločnosť, spôsobu spáchania činu a jeho následku, zavinenia, pohnútky, poľahčujúcich okolností, priťažujúcich okolností a osoby obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy, uložil obžalovanému pri nezistení poľahčujúcej okolnosti a zistení jednej priťažujúcej okolnosti (§ 37 písm. m) Trestného zákona - v minulosti súdne trestaný (OS Piešťany sp. zn. 2T/196/2011)), podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. m) Trestného zákona, nakoľko bola prevaha priťažujúcich okolností (zvyšuje sa dolná hranica o jednu tretinu), § 41 ods. 2 Trestného zákona (spáchané zločiny/asperačná zásada/zvyšuje sa horná hranica o jednu tretinu), § 42 ods. 1 Trestného zákona, súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov,(t.j. pri spodnej hranici trestnej sadzby trestného činu podľa 172 odsek 1 Trestného zákona, keď trest mohol súd ukladať v sadzbe od 5 rokov a 4 mesiace do 13 rokov a 4 mesiacov (pôvodná sadzba od 3 rokov do 10 rokov,)), pričom podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody súd zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym

stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný nebol v predchádzajúcich 10 rokoch pred spáchaním skutku vo výkone nepodmienečného trestu. Súd musel ukladať trest podľa prísnejšej trestnej sadby zbierajúcej sa trestnej činnosti obžalovaného, kde podľa § 344 odsek 1 Trestného zákona je trestná sadzba od 1 roka do 6 rokov.

Súd nepovažoval za potrebné ukladanie prísnejšieho trestu, pričom však nepovažoval za dostatočný už uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 4 mesiace, nakoľko toto bol minimálny trest len za drogovú trestnú činnosť a marenie spravodlivosti je závažnou trestnou činnosťou, ktorá bola u obžalovaného motivovaná predovšetkým zbabelým zbavením sa viny za svoje konanie, pričom možno konštatovať, že obžalovaný dlhodobo, egoistický pristupuje k nerešpektovaniu zákonov ako aj názorov iných.

Keďže súd ukladal súhrnný trest, podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušil vo vzťahu k obžalovanému W. Podhradskému výrok o treste rozsudku Okresného súdu Trnava, sp. zn. 7T/48/2016 zo dňa 22.01.2018, v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava sp. zn. 5To/34/2018, zo dňa 07.06.2018, právoplatným dňa 07.06.2018, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov 4 mesiace, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad

Takto uložený trest považuje súd za primeraný, zákonný a spravodlivý.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava. Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.